

ligesom i tidligere Aar, at den højtærede Krigsminister ikke kan nøjes med det, som bevilges ham her gennem Finansloven, men maa overskride dette Beløb. Det gjorde han i Fjor, og det har han ogsaa gjort i Aar. I Aar ere Overskridelserne, saa vidt jeg husker, 490,000 Kr. Det er henimod en halv Mill. Kr. Det synes jeg er lovligt meget. Naar der er bevilget et saa rigeligt og rundeligt Budget til den højtærede Minister, kunde han nok holde sig indenfor dette Budgets Rammer og behøvede ikke at overskride dem med henimod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Den højtærede Marineminister danner i denne som i saa mange andre Henseender en glædelig Mod sætning til sin Kollega Krigsministeren, idet han paa sit Budget har besparet ganske vist ikke saa meget, men dog 30,000 Kr. I den Retning skulde den højtærede Krigsminister gaa, saa at han, i Stedet for at begaa disse meget store Overskridelser, kunde holde sig i hvert Tilfælde indenfor Budgettets Rammer eller endnu bedre, ligesom den højtærede Marineminister kunde spare noget af Beløbet. Medens jeg nævner den højtærede Marineminister, er der et Forslag paa hans Budget, jeg lige med et Par Ord vil berøre. Han har nemlig paa § 26 foreslaaet, at der skal gives et Lønningstillæg til Arbejderne ved Orlogsværftet paa 20 Øre daglig. Det er det samme Forslag, som blev fremsat i sidste Rigsdagssamling, men som Regeringspartiet her i Salen fik udstemt. Man vilde ikke gaa med til at give disse meget lavt lønede Statsarbejdere dette højst beskedne Tillæg af 20 Øre daglig eller 60 Kr. aarlig for hver Arbejder. Jeg vil haabe, at det ikke skal lykkes det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) at faa denne Bevilling stemt ud af Finansloven i Aar. I Fjor kom den jo først frem ved 3die Behandling af Finansloven, i Aar er den sat ind paa selve Finanslovsforslaget; jeg vil haabe, at den faar Lov til at blive staaende. Jeg vil udtale en Tak til den højtærede Minister, fordi han i Aar har gentaget denne Bevilling, og jeg vil haabe, han maa have Held til at faa den gennemført.

Jeg skal derefter berøre nogle Spørgsmaal, som særlig vedrøre Lovgivningen, og jeg vil da fremdrage et Spørgsmaal, jeg ogsaa fremdrog i Fjor. Det er den nuværende Valgkredslov. Det er sikkert nok, at denne Valgkredslov paa langt nær ikke opfylder den Fordring, Grundloven har stillet. Der staar i Grundlovens § 32, at Antallet af Folketingsmænd skal om-

trent være et Medlem til 16,000 Indvaanere; men det passer paa langt nær ikke nu. Vi have ikke mere end 35 Valgkredse her i Landet, hvor det kan siges, at Grundlovens Ord saa nogenlunde ere opfyldte. Der er 78 — jeg regner ikke Færøerne med — hvor det slet ikke passer, idet disse 78 Valgkredse have tilsammen et Indbyggerantal af 1,900,000. I adskillige Valgkredse er Forholdet rent abnormt i Øjeblikket. Jeg skal saaledes nævne den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere; det er den største Kreds i Landet. Den har nu mellem 60 og 70,000 Indbyggere, deraf 9,000 Vælgere. Det har aldrig været Grundlovens Mening, at vi skulle have en saa abnorm Valgkreds, som er 4 Gange saa stor som det, Grundloven har foreskrevet. Jeg fremdrog dette Spørgsmaal i Fjor, men den højtærede Konseilspræsident stillede sig jo ret værgslig overfor det og syntes ikke tilbøjelig til at gaa med til at yde Retfærdigheden Fyldest i denne Sag. Derimod glædede det mig langt mere at høre, hvad den højtærede Finansminister udtalte i Fjor. Jeg skal tillade mig at citere denne Udtalelse. Han sagde: „Kravet om en lige- liggende Repræsentation i Folketinget af Folkets forskellige Dele er et uafviseligt Retfærdighedskrav.“ Deri synes jeg, at han har saa fuldstændig Ret. Og det er jo særlig Befolkningen, som det gaar ud over. Jeg skal saaledes nævne, at f. Eks. København og Frederiksberg nu have tilsammen 480,000 Indbyggere, de skulle efter Grundlovens § 32 have 30 Repræsentanter i Folketinget, men de have ikke mere end 16 og knap nok det, idet 2 Repræsentanter foruden at repræsentere København og Frederiksberg tillige repræsenterer Dele af Landdistrikterne. Vi kunne altsaa sige, at der tilkommer København og Frederiksberg omtrent det dobbelte Antal Repræsentanter af, hvad de have i Øjeblikket. Paa den anden Side have vi rene Landkredse, som ikke en Gang naa op til den Størrelse, de skulde have efter Grundlovens § 32. Jeg skal saaledes nævne den Kreds, den højtærede Landbrugsminister repræsenterer. Den har, saa vidt jeg ved, ikke mere end 11,700 Indbyggere, mangler altsaa 4—5.000 i at naa den Størrelse, Grundloven har foreskrevet. Det kan ikke være andet, end at en saa naturlig Repræsentation her i Rigsdagen ogsaa kommer til at øve sin Virkning paa det Lovgivningsarbejde, der her foregaar. Naar man ser paa andre Forhold, f. Eks. paa, hvorledes By og Land maa bidrage